

[Stein.]

tering, der er noget, der hedder ekstraordinær Notering, og jeg er gaaet ud fra som givet, at begge disse Dele faldt ind under Loven. Derimod er der en tredje Kategori, nemlig de Aktier, der handles daglig paa Københavns Børs, og som der daglig konstateres Kurser paa. Der kunde efter Lovforslaget i høj Grad være Spørgsmaal om, hvorvidt disse regnes med eller ej, men jeg forstaaer paa den højtærede Statsminister, at saadanne Selskaber falder uden for Loven.

Paa samme Maade siger den højtærede Statsminister — saaledes maa jeg forstaa det —, at Banker og Forsikringsaktieselskaber falder uden for Loven, medmindre deres Aktier officielt noteres paa Børsen. Denne Oplysning takker jeg for; den er i høj Grad klarende, men ogsaa om den gælder det, at dette ikke paa Forhaand var indlysende efter Lovforslagets Tekst, fordi Lovforslaget har en speciel Bestemmelse om, at alle Aktier, der ikke noteres, er undtaget, men samtidig den almindelige Bestemmelse, at Selskaber og Institutioner, for hvilke der gælder almindelige Lovbestemmelser, er pligtige at annoncere i Statstidende. Derfor kunde der være Spørgsmaal om, hvorvidt disse to Kategorier af Aktieselskaber faldt ind under det ene eller det andet, men jeg forstaaer altsaa, at de er undtaget, medmindre deres Aktier noteres.

Endelig takker jeg Statsministeren for hans Tilsagn om i alle Tilfælde at ville se paa det Forslag, jeg fremsatte til sidst. Det er ikke nogen Ubillighed, thi medens alle Borgere, alle forretningsdrivende i dette Land maa betale for deres Bekendtgørelser i Dagspressen, er Situationen den i Dag og har været det i en Række Aar, siden de Aftaler, der gjaldt under Krigen, løb ud, at den almindelige Dagspresse maa optage en lang, lang Række Bekendtgørelser for Statsmagten gratis, uden at faa noget som helst Vederlag derfor. Det er for mange Blade byrdefuldt, og det vilde ikke være urimeligt, om man traf en almindelig Ordning af dette Forhold. Inden for Pressens Organisationer har Spørgsmaalet Gang paa Gang været fremme, og det er Anledningen til, at jeg i denne Forbindelse tillader mig at rejse Spørgsmaalet over for den højtærede Statsminister.

Niels Nielsen: Naar man som nyt Medlem har hørt de Udtalelser, der nu er faldet fra forskellig Side, fra Ordførerne for Venstre og særlig for Det konservative Folkeparti, kunde man faa det Indtryk, at dette

Lovforslag er fremsat i Rigsdagen blot for at skaffe Staten en forøget Indtægt. Der er af det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Stein) kun talt om een Side af dette Spørgsmaal, udelukkende om de Interessenter, som Pressen og de averterende har. Det ærede Medlem talte om Statstidendes Økonomi og om at skaffe Statstidende en bredere økonomisk Basis. Det er imidlertid slet ikke dette, ikke Tanken om at skaffe hverken 100 Kr. eller 10 000 Kr. mere i Statskassen, der har foranlediget, at Lovforslaget er blevet fremsat, men derimod Ønsket om at give det store Publikum en nogenlunde let Adgang til at finde visse Bekendtgørelser. Jeg har som Formand for et ret stort Biblioteks Bestyrelse haft Lejlighed til at se, hvor meget Statstidende betyder. Fra de Forhandlinger, der tidligere har fundet Sted, husker jeg, at der er faldet Udtalelser om, at Statstidende ikke blev meget benyttet ude omkring, og at den ikke betød meget. Jeg kan oplyse, at i det Bibliotek, hvis Bestyrelse jeg er Formand for, kommer der fra 10 til 20 Mennesker omtrent daglig, skønt det ligger i en Provinsby med kun godt 10 000 Mennesker — jeg vil ikke sige for at læse, for der er vel ingen, der sætter sig ned og læser Statstidende, men for at finde noget i Statstidende, som de mener at have Interesse af, og det er denne Benyttelse af Bladet, der har foranlediget de Ændringer, som nu foreslaas.

Statstidende har virket fra omkring Aarhundredets Begyndelse; saa vidt jeg husker, var det i 1903, at Statstidende blev oprettet af Venstres Regering. Den har et Par Gange været Genstand for Ændringer, men jeg har ikke hørt, at disse Ændringer har medført Fortrydelse eller voldt Skade ude omkring, og jeg tror heller ikke, det vil ske nu.

Den ærede Ordfører for Venstre talte om Pressens Betydning. Som gammel Bladmand er jeg ikke ufølsom over for de Bemærkninger, der faldt fra Venstres Ordfører. Jeg ser godt, at Pressen bør støttes fra det offentlige Side, af Kommunerne, af Staten, af offentlige Institutioner, hvor det er muligt, fordi Pressen har en Mission, og fordi alle Partier er interesserede i at have en levedygtig og sund Presse. Men efter at jeg har sat mig ind i dette Lovforslag, og efter at jeg har læst igennem, hvad der er blevet fremført for og imod under de tidligere Behandlinger, kan jeg ikke faa andet Indtryk, end at de Bemærkninger, der er fremført imod Lovforslaget fra konservativ Side, er i høj Grad overdrevne. Det er ikke umuligt, at enkelte Blade muligvis vil blive berøvet en enkelt Annonce, det kan godt